

Til alle store og små på Elgtråkket.

Vinterferien var over og mars måned sto for døren. En hektisk måned med hjemmebesøk, turn, foreldresamtaler, overføringssamtaler, påskeaktiviteter, oppfølging av fuglekasser, barnehagedagen og prosjektet med miljøagentene. Og tenk på alle vårtegn vi skulle utforske.. hva heter blomstene vi ser? Når kan vi begynne å se etter fuglene? Hvilke fugler kommer først? Hva skjer med løvtrærne våre? Det er så mye spennende som skjer ute i skogen om våren.

Mars kom, og alt endret seg. Barnehagen ble stengt og hverdagen ble helt annerledes enn vi hadde tenkt oss. Det tok ikke mange dagene før vi kjente på savnet etter barna, rutinene og de voksne. Didrik og jeg startet fort opp med en ringerunde hjem til dere. Det var godt å høre at alle hadde det bra. Vi er imponert over den kreativiteten og positiviteten dere viser. Det samme vil jeg si til gutta som i full fart startet opp SNIB TV (Svensrud natur- og idretts barnehage). Tror det er viktig for oss å ha denne felles plattformen. Både barn og voksne storkoser seg med hver episode som blir lagt ut.

Så til den delen av brevet som jeg ikke hadde trodd jeg skulle skrive på lang tid enda. Det er ikke mer enn 1,5 år siden Knut Emil kontaktet meg og lurte på om jeg ville komme og jobbe i «Verdens beste barnehage». Selv om jeg hadde jobb i Jevnaker, hadde jeg hørt så mye fint om Svensrud, så jeg kunne jo ikke gjøre annet enn å takke ja til den muligheten. Året gikk, og jeg stortrivdes i barnehagen. Fantastiske barn, foreldre og ansatte gjør virkelig Svensrud til «verdens beste». Så er det dessverre slik at det ikke alltid er bare

menneskene rundt oss som avgjør hvor vi skal jobbe. Når jeg så fikk muligheten til å komme tilbake til Jevnaker, takket jeg ja, etter en lang runde med tenking. Den siste dagen min nærmer seg med stormskritt, og jeg kjenner at jeg slettes ikke er klar for å forlate dere. Mye også fordi jeg kjenner at jeg ikke har fått sagt ordentlig «farvel». Krysser fingrene for at hverdagen er tilbake innen sommeren, og at jeg kan være med på sommeravslutningen deres. Sier derfor «vi sees»!!

Ønsker dere alle en riktig god påske. Vedlagt ligger Eventyret om påskeharen, som vi pleier å lese i barnehagen.

Påskehilsen fra Didrik, Hege, Martin og Linda.

Eventyret om påskeharen.

En gang, for lenge siden bodde det en fugl som het Lepus langt inne i en skog.

Det var i grunn en lykkelig fugl, eller ikke helt. For i den samme skogen bodde det en jeger. Han het Origon. Han var spesielt farlig for små fugler. En dag da den lille fuglen lå og hvilte på reiret sitt, så kom den farlige jegeren. Han tråkket i stykker reiret og knuste alle de små eggene. Den lille fuglen Lepus var fra seg i sorg. Han visste ikke hva han skulle gjøre.

I skogen bodde det også en vårgudinne. Hun var snill mot alle små dyr. Den lille fuglen bestemte seg for å gå til henne. «Å, Kjære Vårgudinne», sa den lille fuglen. «Den fryktelige jegeren har knust alle eggene mine. Jeg skulle ønske at jeg kunne være et annet dyr. At jeg var rask og lur, slik at jeg kunne lure jegeren». «Vil du bli et slikt dyr» spurte Vårgudinnen. «Ja, gjerne», svarte den lille fuglen. Og vips var hun forvandlet til en hare. «Å tusen takk», sa den lille fuglen, som nå var blitt en hare. «Nå kan jeg hoppe foran jegeren og forvirre han når han skal på jakt».

Nå var den lille fuglen veldig lykkelig, men den oppdaget at det var noe alvorlig galt. Og igjen gikk den til Vårgudinnen. «Du skjønner at jeg har et reir borte i skogen der, men det er ingen egg i det. Jeg savner veldig å lage egg». «Å, er det ikke verre», svarte Vårgudinnen. «Gå nå å legg deg på reiret ditt». Den lille haren hoppet til reiret sitt, og la seg på det. «Nå kan du titte oppi», sa Vårgudinnen. Og der lå det tre gule egg. «Det er min gave til deg. Du skal få legge egg hver vår. Nærmere bestemt i påsken». Og siden har den lille haren blitt kalt påskeharen.